

ать Съборъ. Той искалъ да стане погребеніе то Му колко то е возможно совершенно съ наймалка роскошность и богато украшеніе, безъ великолѣпны въ зала та и църква та урежденія, защо то избѣгаваше много то за хазна та а слѣдственно за народъ-ать иждивенія та *). — Тогова ся започна трогателно то прощеніе на умирающій-ать съ Негово то Домочадіе. Предъ смъртний-ать Неговъ оджръ ся събраха всички те кои то ся намираха въ Ст.-Петербургъ Членове отъ Царскій-ать Домъ, даже младенцы, дѣца та на Неговы те дѣца **). Той искаше въ послѣдний-ать пжтъ да благослови *всички те*, пакъ и отсутствующи те; Той никого не заборава; на секиго Той каза по една отъ оныя рѣчи, кои то ся впечатляватъ въ сърдцѣ на вѣкъ. На будущій-ать Наслѣдникъ на Престоль-ать Той рече: «служи на Россія.» — По младый-ать Великій Князь Алексія Александровича принесоха по късно отъ други те; Той беше побледѣлъ отъ страхъ; но Него на скоро успокои съ Свои те любезни разговорки Оня, кой то беше въ тья торжественны часове всичко за

*) Като слѣдуваше по тья мысли Государь въ Свое то духовно завѣщаніе жадае, да бы срокъ-ать на трауръ-ать (черны дрехи кои то ся носятъ за жалость после умрелый-ать) подиръ Него былъ опредѣленъ найкратакъ.

**) Не могоха да дойдатъ на това посѣщеніе Велики те Княжны дѣщери на Великій Князь Константинъ Николаевичъ, защо то бѣха болни. Великій-ать Князь Николай Константиновичъ доведоха изъ Мраморный-ать Дворецъ вечъ сутрень та на 18-ый Февруарія: Той още успѣ да получи при вѣжна та поцѣлувка, послѣдно то благословеніе Своего Августѣйшаго Дѣда.